

עת"א 35873/08/18 - תאמר חמדאללה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עת"א 35873-08-18 חמדאללה(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת שושנה ליבוביץ
עותר	תאמר חמדאללה (עציר)
נגד	
משיב	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני עתירה לביטול החלטת מפקד מחוז דרום מיום 9.4.17 לפיה יפסיק העותר ביצוע עבודות שירות וישא את יתרת עונשו במאסר בבית הסוהר.
2. העותר הורשע בבית המשפט השלום לתעבורה ונגזרו עליו שישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. העותר החל לרצות את עונשו ביום 27.6.18. ביום 3.7.16 עבר תאונה במהלך ביצוע עבודות השירות ועקב כך נקטע חלק מאצבעו.
3. ביום 9.4.17 התקבלה החלטת מפקד המחוז לפיה יופסקו עבודות השירות של העותר והוא יישא את יתרת עונשו בבית הסוהר. בהחלטה צוין כי העותר הוזמן לשימוע אולם לא התייצב אליו. העילה להפסקת העבודות הייתה היעדרותו מעבודתו ללא אישור. ההחלטה נומקה בכך שהוצגו אישורי מחלה רק עד יום 20.9.16 והפגיעה לא הוכרה כתאונת עבודה. לפיכך היה על העותר לחזור לעבודה אולם הוא לא התייצב להמשך עבודתו, לא יצר קשר עם הממונה ולא ניתן היה לאתר. ביום 9.8.18 נעצר העותר בשל אי התייצבותו לריצוי העונש.
4. לטענת העותר, עקב התאונה היה מצוי באי כושר במשך תקופה ארוכה אשר מנע ממנו את התייצבותו אצל הממונה על עבודות השירות. בדיון הציג העותר מסמכים מטעם המוסד לביטוח לאומי לפיהם הפגיעה הוכרה כתאונת עבודה. לטענתו, עיקר היעדרותו מעבודות השירות הייתה עקב פציעתו. לאחר שנעדר מעבודתו הוא לא הוזמן לשיחת בירור בפני הממונה, לא הוזמן לשימוע כדיון, לא באמצעות הדואר ולא טלפונית, ולא הודע לו על זכותו לייצוג בשימוע. כמו כן, לא הומצאה לו החלטת מפקד המחוז בדבר

הפסקת עבודתו. הפעם הראשונה בה נודע לו על הפסקת עבודות השירות הייתה ביום 9.8.18 לאחר שנעצר. העותר מוסיף כמו וטוען כי מצבו הרפואי של אביו קשה ביותר, והוא מבקש לשחררו ממאסר על מנת שיוכל לשהות עמו בבית החולים בו הוא מאושפז. מטעמים אלה בקשתו היא, לשחררו ממאסר ולהורות ביטול החלטת מפקד המחוז, ולחלופין להורות על קיום שימוע נוסף.

5. עמדת המשיבה היא שהחלטת מפקד המחוז סבירה וראויה ואין מקום להתערב בה. לטענתה נקבעו למשיב שני מועדים לשימוע ונשלחו אליו זימונים בדואר אשר הומצאו לכתובתו הרשמית. לאחר שלא התייצב לשימוע הראשון, נשלח אליו זימון חדש והודע לו טלפונית על מועד השימוע הנוסף. מכאן שהעותר ידע, ידיעה ממשית, על מועד השימוע אולם לא טרח להתייצב אליו. בדיון הוצגו אישורי "מעקב משלוחים" לפיהם הזימון הראשון לשימוע וכן החלטת מפקד המחוז על הפסקת עבודות השירות, אשר נשלחו בדואר רשום, הגיעו ליעדם. כמו כן הוצג מזכר, שלא נשא תאריך, בחתימת סגן גונדר אטלי אורנה, רכזת עבודות שירות, לפיו לאחר אי התייצבותו לשימוע הראשון, היא שוחחה עם העותר טלפונית. על פי התרשומת היא, ביררה עמו מדוע לא התייצב והעותר טען כי לא קיבל זימון. בהמשך לכך מסרה לו על המועד בו יתקיים שימוע נוסף בעניינו. המשיבה מוסיפה וטוענת כי העותר עבד שישה ימים בלבד מתוך שישה חודשים במסגרת עבודות שירות ולאחר מכן הפסיק להתייצב לעבודתו. לטענת המשיבה על העותר חלה חובה ליצור קשר עם הממונה והוא נמנע מלעשות כן. עוד נטען על ידה כי אמנם העותר נפגע במהלך עבודתו, אולם הוצגו אישורי אי כושר רק עד יום 2.9.16.

6. בדיון, טען העותר כי הכתובת אליה נשלחו הזימונים שגויה ועמד על טענתו לפיה לא קיבל אף אחד מהזימונים שנשלחו אליו ולא יידעו אותו טלפונית בדבר השימוע.

7. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוצגו בפני מצאתי לקבל את העתירה באופן חלקי. טענתו העיקרית של העותר מתמקדת בשלילת זכות השימוע בטרם נתנה החלטת מפקד המחוז על הפסקת עבודות השירות. כידוע, זכות השימוע היא זכות בסיסית, ורשות מינהלית לא תפגע באדם אלא אם כן נתנה לו ההזדמנות נאותה להשמיע את טיעונו. תנאי בסיסי לקיומו של שימוע הוא מתן הודעה מוקדמת על מהות העניין; מהם העובדות או השיקולים בגינם נשקלת ההחלטה, מהי ההחלטה העשויה להתקבל והנימוקים לכך. אכן, יש ממש בטענות המשיבה לפיהן מהמזכר עולה כי נמסר לעותר טלפונית על קיומו של שימוע נוסף ולכן ידע עליו. כמו כן, על העותר מוטלת החובה ליצור קשר עם הממונה והאופן בו התנהל ראוי לביקורת. חרף האמור, יש ליתן משקל לכך שבהליך השימוע נפלו פגמים אשר פגעו בזכות השימוע של העותר. הכתובת אליה נשלחו הזימונים הייתה שגויה (הכתובות כוללת שני רחובות שונים; רחוב צאלח א-דין ורחוב סולטן סולימאן). במזכר תועדה תגובת העותר לפיה לא קיבל את הזימון לשימוע הראשון. מכיוון שלא

נערך בירור לגבי כתובתו, סביר לקבוע כי אף הזימון השני לא התקבל אצלו. לעובדה זו קיימת חשיבות בענייננו מעבר להיבט הפורמאלי. לטופס הזמנת עובד שירות להליך שימוע שהוצג בדיון מצורף "דף המפרט העובדות המתוארת את העילה להפסקה מינהלית". במזכר לא צוין כי הוסבר לעותר בשיחה הטלפונית מהם העובדות או השיקולים שבגינם קיימת עילה להפסקת מינהלית של עבודות השירות. העותר לא קיבל זימון פורמאלי לשימוע ולפיכך אין אינדיקציה לכך שקיבל הודעה מוקדמת כנדרש. לכך יש להוסיף כי בניגוד לאמור בהחלטת מפקד המחוז, התאונה בה נקטע חלק מאצבעו של העותר הוכרה כתאונת עבודה. עובדה זו, שלא הייתה בפניו, עשויה להיות בעלת חשיבות לא רק לעניין קבלת ההחלטה בנוגע להפסקת עבודות השירות, אלא גם לגבי חישוב יתרת ימי המאסר בבית הסוהר.

8. בנסיבות אלה, אמנם אין הצדקה לקבל את בקשת העותר לבטל את ההחלטה שהובילה להגשתה, כך שיתאפשר לו להשלים את עבודות השירות באופן מידי. אולם העתירה תתקבל במובן זה שהעותר יוזמן, באמצעות משרד בא כוחו, לשימוע נוסף. במסגרת זו ניתן יהיה לברר את מכלול הנסיבות שהובילו להיעדרותו של העותר מעבודתו ולאי יצירת קשר עם הממונה על עבודות השירות. כמו כן, אף אם יוחלט להפסיק את עבודתו, תידון טענתו לפיה יש לנכות את ימי מחלתו מיתרת ימי מאסרו.

9. אשר לבקשתו של העותר להשתחרר ממעצרו. לאחר ששקלתי את כלל נסיבות העניין, אני קובעת שהעותר ימשיך לרצות את עונש המאסר כפי שנקבע. עם זאת, בכפוף להפקדה כספית בסך של 10,000 ₪ וחתימת ערבות צד ג' בסך של שני ערבים בעלי הכנסה מוכחת שיערבו להתייצבותו בסך של 20,000 ₪, ישוחרר העותר ממעצרו. השחרור יכול שיעשה בפני קצין משטרה או קצין שב"ס מוסמך. לא תומצא ערבות בתנאים הנ"ל, ימשיך העותר לרצות את עונש המאסר כפי שנקבע בגזר דינו וכאמור בהחלטת מפקד המחוז שנתנה לאחר הפסקת עבודות השירות.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י' אלול תשע"ח, 21 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.